

தருமபுரவாதீன வெளியீடு 38.

உ
சிவமயம்.

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் தருமபுரவாதீனத்தைச்சேர்ந்த

திருவையாறு

ஸ்ரீ பஞ்சநதீசுவரஸ்வாமி தேவஸ்தானம்.

: தேவாரம் :

: திருவாசகம் :

: திருப்புகழ் :

தருமபுரம் 24-வது மகாசந்திதானம்

ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ ஷண்முகதேசிக ஞானசம்பந்த

பரமாச்சாரிய சுவாமிகளின்

ஆக்கைப்படி வெளியிடப்பெற்றது.

1941

1522
—
48

உ
குருபாதம்.

பிரசுரம்.

திருவையாறு, பஞ்சநதம், செப்பேச்சுரம், தென்கயிலாயம் என்று வழங்கும் பல சிறப்புத் திருநாமங்களை உடைய இத்தலமானது, சோழவளநாட்டின்கண், மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் என்னும் முச்சிறப்புகளும் ஒருங்கே யமையப்பெற்றிருக்கும் தலங்களுள் ஒன்றாக விளங்குகிறது.

மன மொழி மெய்கள் ஒற்றித்து அன்பின்கண் தோய்ந்து வழிபடுவார்க்கு ஐம்புலன்களையும் மெய்நெறிக்கண் உய்த்து சிவஞானம் பெறச்செய்தலால் திருவையாறு என்றும், கங்கைநீர், உமையம்மை கொங்கையமீர்தம், நந்திவாய் நுரைநீர், பிரமன் கமண்டலநீர், கொண்டலநீர் ஆகிய இவ்வைந்தினாலும் திருநந்தி தேவருக்கு திருமஞ்சனமாட்டியபோது அந்நீர் பெருக்கெடுத்து ஐந்து நதியாகப் பரந்துசெல்லுதலால் பஞ்சநதம் என்றும், தூர்வாசர் முதலிய பல முனிவர்களும் அயன் அரி முதலியோர்களும் முன்னொரு காலத்தில் இத்தலத்தின்கண் ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்தை செபித்து முத்தி யடைந்தமையால் செப்பேச்சுரம் என்றும், அகத்திய முனிவர் முதலிய பலருக்கும், திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளுக்கும் கயிலையங்கிரிக் காட்சியை இங்கு சிவபெருமான் காட்சிப்படுத்தினதால் தென்கயிலாயம் என்றும் பெயர்கள் வழங்கப்படுவதாயிற்று.

இங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானது திருநாமம் ஸ்ரீ ஐயாறப்பர், பஞ்சநதீசுவரர், ஜோதீசுவரர் என்றும், அம்மையாரது திருநாமம் ஸ்ரீ அறம்வளர்த்தநாயகி, தர்மசம்வர்த்தனீ என்றும் வழங்கப்பெற்று வருகின்றன.

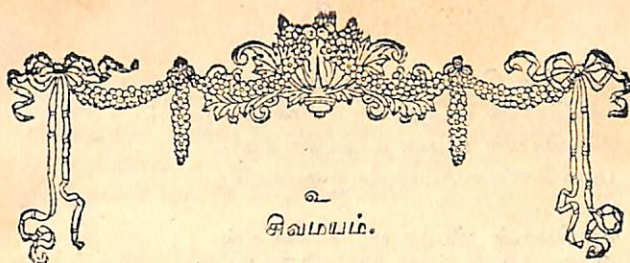
இத்தலமானது ஐயாறப்பராகிய சிவபெருமானே சைவ வடிவங்கொண்டு தம்மைத்தாம் பூசித்ததாகிய பெருஞ் சிறப்பினை உடையது. நந்தியெம்பெருமான் அருந்தவம் புரிந்து நித்தியமும் கணாதிபத்தியமும் பெற்றதோடு, பஞ்சநதீசுவரரால் திருக்கல்யாணமும் செய்தருளப்பெற்று உலா வருவதாகிய சப்தஸ்தான தலங்களுள் முதன்மைபெற்று விளங்குவதாகும். அன்றியும் இலக்குமிதேவி, வாலி, தேவேந்திரன், சிலாதர முனிவர் முதலிய பலரும் தவஞ்செய்து பெருவரம் பெற்றது இத்தலத்தின் கண்ணேயாம்.

இத்தேவஸ்தான நித்திய சுதந்திர ஆதினமாகிய திருக்கயிலாய பரம்பரைத் தருமபுர வாதினத்து 24-வது பரமாச்சாரியராய் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ ஷண்முக தேசிக ஞானசம்பந்த மகா சன்னிதானம் அவர்கள் இவ்வாதின ஆலயங்களில் எல்லாம் செய்துவரும் முறையை யொட்டி இவ்வாலயத்தில் முக்கியமாக முதலில் செய்யவேண்டிய திருப்பணிகள் செய்தும் இருப்பதோடு இன்னும் செய்யவேண்டிய திருப்பணிகளை செய்தும் வருகின்றார்கள். நித்திய நைமித்திக உபகரணமாகிய நந்தனவன முதலிய பலவும் பயன்பெறச்செய்துவருவதோடு தமிழறிஞர்கட்கும் சைவாபிமானிகட்கும் பெரும்பயன் விளையும்படி இவ்வாலயத்தில் கற்றல் கேள்விகளிற் சிறந்த அறிஞர்களைக்கொண்டு அடிக்கடியும் திருவிழாக் காலங்களிலும் உபந்தியாசம் நிகழ்த்தும்படி செய்தும் வருகின்றார்கள். இப்பெருமானது அருட்டன்மையை யாவருமுணர்ந்து வழிபட்டு உய்யவேண்டுமென்ற பெருநோக்கத்தோடு இத்தல மான்மியம் முதலியன அச்சியற்றி வழங்கிவருவது தெரிந்த விஷயம். இத்தலப் பெருமையை தெற்றென ஒதியும் கேட்டும் அறிந்துகொள்வதற்கு ஏதுவாக சமயாச்சாரியார்களாகிய நால்வர்கள் இத்தலத்தைப்பற்றியருளிய தேவார திருவாசகங்களோடு அருணகிரிநாதர் அருளிச்செய்த திருப்புகழ்ப் பதிகங்களையும் சேர்த்து சிறு புத்தகமாய் அச்சியற்றி மக்களுக்கு இலவசமாக வழங்கவும் வேண்டுமென்று திருவுளங்கொண்டபடி அச்சியற்றப்பெற்றிருக்கிறது.

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருத் தருமபுர ஆதீனம்
உசுவது மகா சந்நிதானம்
ஸ்ரீ சண்முக தேசிக பரமாசார்ய சுவாமிகள்

உ
சிவமயம்.

திருவையாறு

என்னும்

திவ்ய ஸ்தலத்தைப்பற்றிய

தேவாரத் திருப்பதிகங்கள்.

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள்.

பண் - துக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கலையார் மதியோ ரொநீரும்
கிலையார் சடையா ரிடமாகும்
மலையா ரமுமா மணிசந்தோ
டலையார் புனல்சே ருமையாறே.

க

மதியொன் றியகொன் றைவடத்தன்
மதியொன் றவுதைத் தவர்வாழ்வு
மதியின் னொடுசேர் கொடிமாடம்
மதியம் பயில்கின் றவையாறே.

உ

கொக்கின் னிறகின் னொடுவன்னி
புக்க சடையார்க் கிடமாகும்
திக்கின் னிசைதே வர்வணங்கும்
அக்கின் னரையா ரதையாறே.

ந

சிறைகொண் டபுரம் மவைசிந்தக்
கறைகொண் டவர்கா தல்செய்கோயில்
மறைகொண் டநல்வா னவர்தம்மில்
அறையும் மொவிசே ருமையாறே.

ச

உமையா னொருபா கமதாகச்
சுமைவா ரவர்சார் விடமாகும்
அமையா ருடல்சோர் தரமுத்தம்
அமையா வருமந் தணையாறே.

ரு

தலையின் றெடைமா லையணிந்து
கலேகொண் டதொர்கை யினர்சேர்வாம்
நிலைகொண் டமனத் தவநித்தம்
மலர்கொண் டவணங் குமையாறே.

சு

வரமொன் றியமா மலரோன்றன்
சிரமொன் றையறுத் தவர்சேர்வாம்
வரைநின் றிழிவார் தருபொன்னி
அரவங் கொடுசே ருமையாறே.

எ

வரையொன் றதெடுத் தவரக்கன்
சிரமங் கநெரித் தவர்சேர்வாம்
விரையின் மலர்மே தருபொன்னித்
திரைதன் னெடுசே ருமையாறே.

அ

சங்கக் கயனு மறியாமைப்
பொங்குஞ் சடரா னவர்கோயில்
கொங்கிற் பொலியும் புனல்கொண்டு
அங்கிக் கெதிர்காட் டுமையாறே.

க

துவரா டையர்தோ லுடையார்கள்
கவர்வாய் மொழிகா தல்செய்யாதே
தவரா சர்கடா மரையானே
டவர்தா மணையர் தணையாறே.

ஐ

கலையார் கலிக்கா றியர்மன்னன்
நலமார் தருளு னசம்பந்தன்
அலையார் புனல்கு முமையாற்றைச்
சொலுமா லைவல்லார் துயர்வீடே..

கக

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிராகம். பண் - வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பணிந்தவ ரருவினை பற்றறுத் தருள்செயத்
துணிந்தவன் றோலொடு நூறுதை மார்பினில்
பிணிந்தவ னரவொடு பேரெழி லாமைகொண்
டணிந்தவன் வளநக ரந்தனை யாறே.

க

கீர்த்திமிக் கவனகர் கிளரொளி யுடனடப்
பார்த்தவன் பனிமதி படர்ச்சடை வைத்துப்
பேர்த்தவன் கரியுரி புலியத ளாவரை
ஆர்த்தவன் வளநக ரந்தணை யாதே.

உ

வரிந்தவெஞ் சிலைபிடித் தவுணர்தம் வளநகர்
எரிந்தற வெய்தவ நெழிறிகழ் மலர்மேல்
இருந்தவன் சிரமது விமையவர் குறைகொள
அரிந்தவன் வளநக ரந்தணை யாதே.

ந

வாய்ந்தவல் லவுணர்தம் வளநக ரெரியிடை
மாய்ந்தற வெய்தவன் வளர்பிறை விரிபுனல்
தோய்ந்தெழு சடையினன் றென்மறை யாறங்கம்
ஆய்ந்தவன் வளநக ரந்தணை யாதே.

ச

வானமர் மதிபுல்கு சடையிடை யரவொடு
தேனமர் கொன்றையன் றிகழ்தரு மார்பினன்
மானன் மென்விழி மங்கையொர் பாகமும்
ஆனவன் வளநக ரந்தணை யாதே.

ரு

முன்பனை முனிவரோ டமரர்க ளடிதொழும்
இன்பனை யினையில விறைவனை யெழிறிகழ்
என்பொனை யேதமில் வேதியர் தாந்தொழும்
அன்பன் வளநக ரந்தணை யாதே.

சு

வன்றிற லவுணர்தம் வளநக ரெரியிடை
வெந்தற வெய்தவன் விளங்கிய மார்பினில்
பந்தமர் மெல்விரல் பாகம் தாகிதன்
அந்தமில் வளநக ரந்தணை யாதே.

எ

விடைத்தவல் லரக்கனல் வெற்பினை யெடுத்தலும்
அடித்தலத் தாவிதை யூன்றிமற் றவனது
முடித்தலை தோளவை நெரிதர முறைமுறை
அடர்த்தவன் வளநக ரந்தணை யாதே.

அ

விண்ணவர் தம்மொடு வெங்கதி ரோனால்
எண்ணிலி தேவர்க ளிந்திரன் வழிபடக்
கண்ணனும் பிரமனுங் காண்பரி தாகிய
அண்ணறன் வளநக ரந்தணை யாதே.

க

மருளுடை மனத்துவன் சமணர்கண் மாசுற
 இருளுடை யிணைத்துவர்ப் போர்வையி னூர்களும்
 தெருளுடை மனத்தவர் தேனுமின் நிண்ணமா
 அருளுடை யடிகட மந்தணை யாறே.

ய

நலமலி ஞானசம் பந்தன தின்றமிழ்
 அலைமலி புனன்மல்கு மந்தணை யாற்றிணைக்
 கலைமலி தமிழிவை கற்றுவல் லார்மிக
 நலமலி புகழ்மிகு நன்மையர் தாமே.

கக

திருச்சிற்றம்பலம்.

பண் - மேகராகக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

புலனைந்தும் பொறிகலங்கி நெறியங்கி
 யறிவழிந்திட் டைம்மேலுந்தி
 அலமந்த போதாக வஞ்சேலென்
 றருள்செய்வா னமருங்கோயில்
 வலம்வந்த மடவார்க ணடமாட
 முழுவதிர மழையென்றஞ்சிச்
 சிலமந்தி யலமந்து மரமேறி
 முகில்பார்க்குந் திருவையாறே.

க

விடலேறு படராக மரைக்கைசத்து
 வெற்பரையன் பாவையோடும்
 அடலேறென் றதுவேறி யஞ்சொலீர்
 பவியென்னு மடிகள்கோயில்
 கடலேறித் திரைமோதிக் காவிரியி
 னுடன்வந்து கங்குல்வைசித்
 திடலேறிச் சுரிசங்குஞ் செழுமுத்தங்
 கீன்றலைக்குந் திருவையாறே.

உ

கங்காளர் கயிலாய மலையாளர்
 கானப்பே ராளர்மங்கை
 பங்காளர் திரிகுலப் படையாளர்
 விடையாளர் பயிலுங்கோயில்

கொங்காளப் பொழி னுழைந்து கூர்வாயா
 லிறகுலர்த்திக் கூதனீங்கிச்
 செங்கானல் வெண்குருகு பைங்கான
 லிரைதேருந் திருவையாறே.

15

ஊன்பாயு முடைதலேகொண் டேருரின்
 பலிக்குழல்வா ருமையாள்பங்கர்
 தான்பாயும் விடையேறுஞ் சங்கரனார்
 தழலுருவர் தங்குங்கோயில்
 மான்பாய வயலருகே மரமேறி
 மந்திபாய் மடுக்கடோறும்
 தேன்பாய மீன்பாயச் செழுங்கமல
 மொட்டலருந் திருவையாறே.

ச

நீரோடு கூவிளமு நிலாமதியும்
 வெள்ளெருக்கு நிறைந்தகொன்றைத்
 தாரோடு தண்கரந்தை சடைக்கணிந்த
 தத்துவனார் தங்குங்கோயில்
 காரோடி விசும்பளந்து கடிநாறும்
 பொழிலணைந்த கமழ்தார்விதித்
 தேரோடு மரங்கேறிச் சேயிழையார்
 நடம்பயிலுந் திருவையாறே.

ரு

வேந்தாகி விண்ணவர்க்கு மண்ணவர்க்கு
 நெறிகாட்டும் விகிர் தனாகிப்
 பூந்தாம நறுங்கொன்றை சடைக்கணிந்த
 புண்ணியனார் நண்ணுங்கோயில்
 காந்தார மிசையமைத்துக் காரிகையார்
 பண்பாடக் கனிநூர்விதித்
 தேந்தாமென் றரங்கேறிச் சேயிழையார்
 நடமாடுந் திருவையாறே.

கூ

நின்றலா நெடுவிசும்பி நெருக்கிவரு
 புரமுன்று நீள்வாயம்பு
 சென்றுலாம் படிதொட்ட சிலையாளி
 மலையாளி சேருங்கோயில்
 குன்றெலாங் குயில்கூவக் கொழும்பிரச
 மலர்பாயந்து வாசமல்கு
 தென்றலா ரடிவருடச் செழுங்கரும்பு
 கண்வளருந் திருவையாறே.

எ

அஞ்சாரீத கயிலாய மலையெடுத்த
 வரக்கர்கோன் றலைகள் பத்தும்
 மஞ்சாடு தோணெரிய வடர்த்தவனுக்
 கருள்புரிந்த மைந்தர்கோயில்
 இஞ்சாய விளந்தெங்கின் பழம்விழ
 விளமேதி யிரிந்தங்கோடிச்
 செஞ்சாலிக் கதிருழக்கிச் செழுங்கமல
 வயல்படியுந் திருவையாறே.

அ

மேலோடி விசம்பணவி வியனிலத்தை
 மிகவகழ்ந்து மிக்குநாடும்
 மாலோடு நான்முகனு மறியாத
 வகைநின்றான் மன்னுங்கோயில்
 கோலோடக் கோல்வளையார் கூத்தாடக்
 குவிமுலையார் முகத்தினின்று
 சேலோடச் சிலையாடச் சேயிழையார்
 நடமாடுந் திருவையாறே.

க

குண்டாடு குற்றுடுக்கைச் சமணரொடு
 சாக்கியருங் குணமொன்றில்லா
 மிண்டாடு மிண்டருரை கேளாதே
 யாளாமின் மேவித்தொண்டர்
 எண்டோளர் முக்கண்ண ரெம்மீச
 ரிறைவரினி தமருங்கோயில்
 செண்டாடு புனற்பொன்னிச் செழுமணிகள்
 வந்தலைக்குந் திருவையாறே.

ய

அன்னமணி பொழில்புடைசூழையாற்றெம்
 பெருமானை யந்தண்காழி
 மன்னியசீர் மறைநாவன் வளர்ஞான
 சம்பந்தன் மருவுபாடல்
 இன்னிசையா லிவைபத்து மிசையுங்கா
 லீசனடி யேத்துவார்கள்
 தன்னிசையோ டமருலகிற் றவநெறிசென்
 றெய்துவார் தாழாதன்றே.

கக

திருச்சிற்றம்பலம்.

பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோடல் கோங்கங் குளிர் கூவிளமாலை குலாயசீர்
ஒடு கங்கை யொளிவெண் பிறைகுடு மொருவனார்
பாடல் வீணை முழுவங்குழன் மொந்தைபண் னாகவே
ஆடுமா துவல் லானுமை யாறுடை யையனே.

க

தன்மை யாரு மறிவாரில்லை தாம்பிற ரெளகவே
பின்னு முன்னுஞ்சில பேய்க்க னஞ்சுழத் திரிதர்வர்
துன்ன வாடை யுடுப்பர் சடலைப்பொடிப் பூசுவர்
அன்ன மாலுந்துறை யானுமை யாறுடை யையனே.

உ

கூறு பெண்ணுடை கோவண முண்பதும் வெண்டலை
மாறி லாருங்கொள் வாரில்லை மார்பி லணிகலம்
ஏறு மேறித்திரி வரிமை யோர்தொழு தேத்தவே
ஆறு நான்குஞ்சொன் னானுமை யாறுடை யையனே.

ந

பண்ணி னல்லமொழி யார்பவ ளத்துவர் வாயினார்
எண்ணி னல்லகுணத் தாரிணை வேல்வென்ற கண்ணினார்
வண்ணம் பாடிவளி பாடித்தம் வாய்மொழி பாடவே
அண்ணல் கேட்டுகந் தானுமை யாறுடை யையனே.

ச

வேன லாணை வெருவவுரி போர்த்துமை யஞ்சவே
வாணை யூடறுக் கும்மதி சூடிய மைந்தனார்
தேனெய் பாறயிர் தெங்கிள நீர்கரும் பின்றெளி
ஆனஞ் சாடுமுடி யானுமை யாறுடை யையனே.

ரு

எங்கு மாகி நின்றனு மியல்பறி யப்படா
மங்கை பாகங்கொண் டானு மதிசூடு மைந்தனும்
பங்க மில்பதி னெட்டொடு நான்குக் குணர்வுமாய்
அங்க மாறுஞ்சொன் னானுமை யாறுடை யையனே.

சு

ஒதி யாருமறி வாரில்லை யோதி யுலகெலாம்
சோதி யாய்நிறைந் தான்சுடர்ச் சோதியுட் சோதியான்
வேதி யாகிவிண் னாகமண் னோடெறி காற்றுமாய்
ஆதி யாகிநின் றானுமை யாறுடை யையனே.

எ

குரவ நாண்மலர் கொண்டடி யார்வழி பாடுசெய்
விரவி நீறணி வார்சில தொண்டர் விப்பபவே
பாவி நாடொறும் பாடநம் பாவம் பறைதலால்
அரவ மார்த்துகந் தானுமை யாறுடை யையனே.

அ

உரைசெய் தொல்வழி செய்தறி யாஹிலங் கைக்குமன்
வரைசெய் தோளடர்த் தும்மதி சூடிய மைந்தனார்
கரைசெய் காவிரி யின்வட பாலது காதலான்
அரைசெய் மேகலை யானுமை யாறுடை யையனே.

கூ

மாலுஞ் சோதி மலரானு மறிகிலா வாய்மையான்
காலங் காம்பு வயிரங் கடிகையன் பொற்கழல்
கோல மாய்க்கொழுந் தின்று பவளந் திரண்டதோர்
ஆல் நீழலு ளானுமை யாறுடை யையனே.

ய

கையி லுண்டுழல் வாருங் கமழ்துவ ராடையான்
மெய்யைப் போர்த்துழல் வாரு முரைப்பன மெய்யல்
மைகொள் கண்டத்தெண் டோண்முக்க ணுன்கழல் வாழ்த்தவே
ஐயந் தேர்ந்தளிப் பானுமை யாறுடை யையனே.

கக

பலிதி ரிந்துழல் பண்டங்கன் மேயவை யாற்றினைக்
சலிக டந்தகை யான்கடற் காழியர் காவலன்
ஒலிகொள் சம்பந்த னெண்டமிழ் பத்தும்வல் லார்கள்போய்
மலிகொள் விண்ணிடை மன்னிய சீர்பெறு வார்களே.

கஉ

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிராகம். பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்திகழ் மலைச்சிறுமி யோடுமிகு தேசர்
உருத்திக முழிற்கயிலை வெற்பிலுறை தற்கே
விருப்புடைய வற்புத ரிருக்குமிட மேரார்
மருத்திகழ் பொழிற்குலவு வண்டிருவை யாதே.

க

கந்தமா வுந்துபுகை யுந்தலில் விளக்கோர்
இந்திர னுணர்ந்துபணி யெந்தையிட மெங்கும்
சந்தமலி யுந்தரு மிடைந்தபொழில் சார
வந்தவளி நந்தணவு வண்டிருவை யாதே.

உ

கட்டுவட மெட்டுமுறு வட்டமுழ வத்தில்
கொட்டுகர மிட்டவொலி தட்டும்வகை நந்திக்
கிட்டமிக நட்டமவை யிட்டவ ரிடஞ்சீர்
வட்டமதி லுட்டிகழும் வண்டிருவை யாதே.

ங

நண்ணியொர் வடத்தினிழ னூல்வர்முனீ வர்க்கன்
 றெண்ணிலி மறைப்பொருள் விரித்தவ ரிடஞ்சீர்த்
 தண்ணின்மலி சந்தகிலொ டுந்திவரு பொன்னி
 மண்ணின்மிசை வந்தணவு வண்டிருவை யாதே.

ச

வென்றிமிகு தாரகன தாருயிர் மடங்கத்
 கன்றிவரு கோபமிகு காளிகத மோவ
 நின்னுநட மாடியிட நீடுமலர் மேலால்
 மன்றன்மலி யும்பொழில்கொள் வண்டிருவை யாதே.

பூதமொடு பேய்கள் பல பாடநட மாடிப்
 பாதமுதல் பையரவு கொண்டணி பெறுத்திக்
 கோதைய ரிடும்பலி கொளும்பர னிடம்பூ
 மாதவி மணங்கமழும் வண்டிருவை யாதே.

சு

துன்னுகுழன் மங்கையுமை நங்கைசுளி வெய்தப்
 பின்னொரு தவஞ்செய்துழல் பிஞ்ஞகனு மங்கே
 என்னசதி யென்றுரைசெ யங்கண னிடஞ்சீர்
 மன்னுகொடை யாளர்பயில் வண்டிருவை யாதே.

எ

இரக்கமில் குணத்தொடுல கெங்குநலி வெம்போர்
 அரக்கன்முடி யத்தலை புயத்தொடு மடங்கத்
 துரக்கவிர் லிற்சிறிது வைத்தவ ரிடஞ்சீர்
 வரக்கருணை யாளர்பயில் வண்டிருவை யாதே.

அ

பருத்துருவ தாகிவி ணடைந்தவனொர் பன்றிப்
 பெருத்துருவ தாயுல கிடந்தவனு மென்றும்
 கருத்துரு வொணாவகை நிமிர்ந்தவ னிடங்கார்
 வருத்துவகை தீர்கொள்பொழில் வண்டிருவை யாதே.

சு

பாக்கியம தொன்றுமில் சமண்பதகர் புத்தர்
 சாக்கியர்க ளென்றுடல் பொதிந்துதிரி வார்தம்
 நோக்கரிய தத்துவ னிடம்படியின் மேலால்
 மாக்கமுற நீடுபொழில் வண்டிருவை யாதே.

இ

வாசமலி யும்பொழில்கொள் வண்டிருவை யாற்றுள்
 ஈசனை யெழிற்புகலி மன்னவன்மெய்ஞ் ஞானப்
 பூசர னுரைத்ததமிழ் பத்துமிவை வல்லார்
 நேசமலி பத்தரவர் நின்மல னடிக்கே.

கக

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்.

பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாதர்ப் பிறைக்கண்ணி யானை மலையான் மகளொடும் பாடிப்
போதொடு நீர்சுமர் தேத்திப் புகுவா ரவர்பின் புகுவேன்
யாதுஞ் சுவடு படாம லையா றடைகின்ற போது
காதன் மடப்பிடி யோடுங் களிநு வருவன கண்டேன்
கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன். க

போழிளங் கண்ணியி னானைப் பூத்துகி லாளொடும் பாடி
வாழியம் போற்றியென் றேத்தி வட்டமிட் டாடா வருவேன்
ஆழி வலவனின் றேத்து மையா றடைகின்ற போது
கோழி பெடையொடுங் கூடிக் குளிர்து வருவன கண்டேன்
கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன். ௨

எரிப்பிறைக் கண்ணியி னானை யேந்திழை யாளொடும் பாடி
முரித்த னிலயங்க ளிட்டு முகமலர்ந் தாடா வருவேன்
அரித்தெ முகும்வெள் ளருவி யையா றடைகின்ற போது
வரிக்குயில் பேடையொ டாடி வைகி வருவன கண்டேன்
கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன். ௩

பிறையிளங் கண்ணியி னானைப் பெய்வனையாளொடும் பாடித்
துறையிளம் பன்மலர் தூவித் தோளைக் குளிரத் தொழுவேன்
அறையிளம் பூங்குயி லாலு மையா றடைகின்ற போது
சிறையிளம் பேடையொ டாடிச் சேவல் வருவன கண்டேன்
கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன். ௪

எடு மதிக்கண்ணி யானை யேந்திழை யாளொடும் பாடிக்
காடொடு நாடு மலையுங் கைதொழு தாடா வருவேன்
ஆட லமர்ந்துறை கின்ற வையா றடைகின்ற போது
பேடை மயிலொடுங் கூடிப் பிணைந்து வருவன கண்டேன்
கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன். ௫

தண்மதிக் கண்ணியி னானைத் தையனல் லாளொடும் பாடி
உண்மெலி சிந்தைய னாக யுணரா வருகா வருவேன்
அண்ண லமர்ந்துறை கின்ற வையா றடைகின்ற போது
வண்ணப் பகன்றிலொ டாடி வைகி வருவன கண்டேன்
கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன். ௬

கடிமதிக் கண்ணியி னானைக் காரிகை யாளொடும் பாடி
வடிவொடு வண்ண மிரண்டும் வாய்வேண் டெவசால்வி வாழ்வேன்
அடியினை யார்க்குங் கழலா னையா றடைகின்ற போது
இடிசூர லன்னதொ ரேன மிசைந்து வருவன கண்டேன்
கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன். எ

விரும்பு மதிக்கண்ணி யானை மெல்லிய லாளொடும் பாடிப்
பெரும்புலர் காலே யெழுந்து பெறுமலர் கொய்யா வருவேன்
அருங்கலம் பொன்மணி யுந்து மையா றடைகின்ற போது
கருங்கலை பேடையொ டாடிக் கலந்து வருவன கண்டேன்
கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன். அ

முற்பிறைக் கண்ணியி னானை மொய்குழ லாளொடும் பாடிப்
பற்றிக் கயிறறுக் கில்லைன் பாடியு மாடா வருவேன்
ஆற்றருள் பெற்றுநின் றுரோ டையா றடைகின்ற போது
நற்றுணைப் பேடையொ டாடி நாரை வருவன கண்டேன்
கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன். கூ

திங்கண் மதிக்கண்ணி யானைத் தேமொழி யாளொடும் பாடி
எங்கரு ணல்குங்கொ லெந்தை யெனக்கனி யென்னு வருவேன்
அங்குள மங்கைய ராடு மையா றடைகின்ற போது
பைங்குளி பேடையொ டாடிப் பறந்து வருவன கண்டேன்
கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன். ய

வளர்மதிக் கண்ணியி னானை வார்குழ லாளொடும் பாடிக்
களவு படாததொர் காலங் காண்பான் கடைக்கணிக் கின்றேன்
அளவு படாததொ ரண்போ டையா றடைகின்ற போது
இளமண நாகு தழுவி யேறு வருவன கண்டேன்
கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன். கக

திருச்சிற்றம்பலம்.

பண் - பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விடகிலே னடிநாயேன் வேண்டியக்கா லியாதொன்றும்
இடகிலே னமணர்கட மறவுரைகேட் டலமந்தேன்
தொடர்கின்றே னுன்னுடைய தூமலர்ச்சே வடிகாண்பான்
அடைகின்றே னையாறர்க் காளாய்நா னுயந்தேனே.

செம்பவளத் திருவுருவர் திகழ்சோதி குழைக்காதர்
கொம்பமருங் கொடிமருங்குற் கோல்வனையா னொருபாகர்
வம்பவிழு மலர்க்கொன்றை வளர்சடைமேல் வைத்துகந்த
அம்பவள வையாறர்க் காளாய்நா னுய்ந்தேனே.

உ

நணியானே சேயானே நம்பானே செம்பொன்னின்
துணியானே தோலானே சுண்ணவெண் ணீற்றானே
மணியானே வானவர்க்கு மருந்தாகிப் பிணிதிர்க்கும்
அணியானே யையாறர்க் காளாய்நா னுய்ந்தேனே.

ங

ஊழித்தி யாய்நின்ற யுள்குவா ருள்ளத்தாய்
வாழித்தி யாய்நின்றய் வாழ்த்துவார் வாயானே
பாழித்தி யாய்நின்றய் படர்சடைமேற் பனிமதியம்
ஆழித்தி யையாறர்க் காளாய்நா னுய்ந்தேனே.

ச

சடையானே சடையிடையே தவமுந்தண் மதியானே
விடையானே விடையேறிப் புரமெரித்த வித்தகனே
உடையானே யுடைதலைகொண் டேருருண் பலிக்குழலும்
அடையானே யையாறர்க் காளாய்நா னுய்ந்தேனே.

ரு

நீரானே தீயானே நெதியானே கதியானே
ஊரானே யுலகானே யுடலானே யுயிரானே
பேரானே பிறைசூடி பிணிதிர்க்கும் பெருமானென்
ருராத வையாறர்க் காளாய்நா னுய்ந்தேனே.

சு

கண்ணனாய் மணியானாய் கருத்தானாய் நுத்தானாய்
எண்ணனாய் யெழுத்தானாய் யெழுத்தினுக்கோ ரியல்பானாய்
விண்ணனாய் விண்ணிடையே புரமெரித்த வேதியனே
அண்ணன வையாறர்க் காளாய்நா னுய்ந்தேனே.

எ

மின்னனாய் யுருவானாய் வேதத்தின் பொருளானாய்
பொன்னனாய் மணியானாய் பொருகடல்வாய் முத்தானாய்
நின்னனாய் ரிருவர்க்கும் காண்பரிய நிமிர்சோதி
அன்னனே யையாறர்க் காளாய்நா னுய்ந்தேனே.

அ

முத்திசையும் புனற்பென்னி மொய்பவளங் கொழித்துந்தப்
பத்தர்பலர் நீர்முழுகிப் பலகாலும் பணிந்தேத்த
எத்திசையும் வானவர்க் ளெம்பெருமா னெனவிறைஞ்சும்
அத்திசையா மையாறர்க் காளாய்நா னுய்ந்தேனே.

சு

கருவரைசூழ் கடலிலங்கைக் கோமானைக் கருத்தழியத்
திருவிரலா லுதகரணஞ் செய்துகந்த சிவமூர்த்தி
பெருவுரைசூழ் வையகத்தார் பேர்நந்தி யென்றேத்தும்
அருவரைசூழ் மையாறர்க் காளாய்நா னுய்ந்தேனே. ௮

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கங்கையைச் சடையுள்வைத்தார் கதிர்பொறி யரவும்வைத்தார்
திங்களைத் திகழவைத்தார் திசைதிசை தொழவும்வைத்தார்
மங்கையைப் பாகம்வைத்தார் மான்மறி மழுவும்வைத்தார்
அங்கையு ளன லும்வைத்தா ரையனை யாறனாரே. ௧

பொடிதனைப் பூசவைத்தார் பொங்குவெண் ணூ லும்வைத்தார்
கடியதோர் நாகம்வைத்தார் காலனைக் காலவைத்தார்
வடிவுடை மங்கைதன்னை மார்பிலோர் பாகம்வைத்தார்
அடியினை தொழவும்வைத்தா ரையனை யாறனாரே. ௨

உடைதரு கீளும்வைத்தா ருலகங்க ளனை த்தும்வைத்தார்
படைதரு மழுவும்வைத்தார் பாய்புலித் தோ லும்வைத்தார்
விடைதரு கொடியும்வைத்தார் வெண்புரி னூ லும்வைத்தார்
அடைதர வருளும்வைத்தா ரையனை யாறனாரே. ௩

தொண்டர்க் கொழுவும்வைத்தார் தூமதி சடையில்வைத்தார்
இண்டையைத் திகழவைத்தா ரெமக்கென்று மின்பம்வைத்தார்
வண்மீசேர் குழலினுனை மருவியோர் பாகம்வைத்தார்
அண்டவா னவர்களேத்து மையனை யாறனாரே. ௪

வானவர் வணங்கவைத்தார் வல்வினை மாயவைத்தார்
கானிடை நடமும்வைத்தார் காமனைக் கனலாவைத்தார்
ஆனிடை பைந்தும்வைத்தா ராட்டுவார்க் கருளும்வைத்தார்
ஆனையி னுரிவைவைத்தா ரையனை யாறனாரே. ௫

சங்கணி குழையும்வைத்தார் சாம்பர்மெய்ப் பூசவைத்தார்
வெங்கதி ரெரியவைத்தார் விரிபொழி லனை த்தும்வைத்தார்
கங்குலும் பகலும்வைத்தார் கடுவினை களையவைத்தார்
அங்கம தோதவைத்தா ரையனை யாறனாரே. ௬

பத்தர்கட் கருளும்வைத்தார் பாய்விடை யேறவைத்தார்
சித்தத்தை யொன்றவைத்தார் சிவமதே நினையவைத்தார்
முத்தியை முற்றவைத்தார் முறைமுறை நெறிகள்வைத்தார்
அத்தியி னுரிவைவைத்தா ரையனை யாறனாரே. எ

ஐயுகந் தேறவைத்தா ரிடைமரு திடமும்வைத்தார்
நாறுபூங் கொன்றைவைத்தார் நாகமு மரையில்வைத்தார்
கூறுமை யாகவைத்தார் கொல்புலித் தோலும்வைத்தார்
ஆறுமோர் சடையில்வைத்தா ரையனை யாறனாரே. அ

பூதங்கள் பலவும்வைத்தார் பொங்குவெண் ணீறும்வைத்தார்
கீதங்கள் பாடவைத்தார் கின்னரந் தன்னைவைத்தார்
பாதங்கள் பரவவைத்தார் பத்தர்கள் பணியவைத்தார்
ஆதியு மந்தம்வைத்தா ரையனை யாறனாரே. கூ

இரப்பவர்க் கீயவைத்தா ரீபவர்க் கருளும்வைத்தார்
கரப்பவர் தங்கட்கெல்லாங் கடுநர கங்கள்வைத்தார்
பரப்புநீர்க் கங்கைதன்னைப் படர்சடைப் பாகம்வைத்தார்
அரக்கனுக் கருளும்வைத்தா ரையனை யாறனாரே. ட

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குண்டனாய்ச் சமணரோடே கூடிநான் கொண்டமாலேத்
துண்டனை சுடர்கொள்சோதி தூநெறி யாகிநின்ற
அண்டனை யமரரேறே திருவையா றமர்ந்ததேனை
தொண்டனை நெழுதுன்பாதஞ் சொல்லிநான் நிரிகின்றேனே. க

பீலிகை யிடுக்கிராளும் பெரியதோர் தவமென்றெண்ணி
வாலிய தறிகள்போல மதியிலார் பட்டதென்னை
வாலியார் வணங்கியேத்துந் திருவையா றமர்ந்ததேனோ
டாலியா வெழுந்தநெஞ்ச மழுகிதா வெழுந்தவாறே. உ

தட்டிடு சமணரோடே தருக்கிரான் றவமென்றெண்ணி
ஒட்டிடு மனத்தினீரே யும்மையான் செய்வதென்னை
மொட்டிடு கமலப்பொய்கைத் திருவையா றமர்ந்ததேனோ
டொட்டிடு முள்ளத்தீரே யும்மைநா னுகந்திட்டேனே. ங

பாசிப்பன் மாசுமெய்யர் பலமிலாச் சமணரோடு
நேசத்தா ஷிருந்தநெஞ்சை நீக்குமா றறியமாட்டேன்
தேசத்தார் பரவியேத்துந் திருவையா றமர்ந்ததேனை
வாசத்தால் வணங்கவல்லார் வல்வினை மாயுமன்றே. ச

கடுப்பொடி யட்டிமெய்யிற் கருதியோர் தவமென்றெண்ணி
வடுக்களோ டிசைந்தநெஞ்சை மதியிலீ பட்டதென்னே
மடுக்களில் வாளைபாயுந் திருவையா றமர்ந்ததேனை
அடுத்துநின் றுன்னுநெஞ்சை யருந்தவஞ் செய்தவாறே. ரு

துறவியென் றவமதோரேன் சொல்லிய செலவுசெய்து
உறவினா லமணரோடு முணர்விலே னுணர்வொன்றின்றி
நறவமார் பொழில்லுக்குழந்த திருவையா றமர்ந்ததேனை
மறவிலா நெஞ்சமேநன் மதியுனக் கடைந்தவாறே. ஈ

பல்லுரைச் சமணரோடே பலபல காலமெல்லாம்
சொல்லிய செலவுசெய்தேன் சோர்வனா னினைந்தபோது
மல்லிகை மலருஞ்சோலைத் திருவையா றமர்ந்ததேனை
எல்லியும் பகலுமெல்லா நினைந்தபோ தினியவாறே. எ

மண்ணுளார் வின்னுளாரும் வணங்குவார் பாவம்போக
எண்ணிலாச் சமணரோடே யிசைந்தனை யேழைநெஞ்சை
தெண்ணிலா வெறிக்குஞ்சென்னித் திருவையா றமர்ந்ததேனைக்
கண்ணினாற் காணப்பெற்றுக் கருதிற்றே முடிந்தவாறே. அ

குருந்தம தொசித்தமாலும் குலமலர் மேவினானும்
திருந்துந் திருவடியுந் திருமுடி காணமாட்டார்
அருந்தவ முனிவரேத்துந் திருவையா றமர்ந்ததேனைப்
பொருந்திநின் றுன்னுநெஞ்சை பொய்வினை மாயுமன்றே. கூ

அறிவிலா வரக்கனாடி யருவரை யெடுக்கலுற்று
முறுகினான் முறுகக்கண்டு மூதறி வாளனோக்கி
நிறுவினான் சிறுவிரலா நெரிந்துபோய் நிலத்திலவீழ
அறிவினா லருள்கன்செய்தான் திருவையா றமர்ந்ததேனை. ய

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தானலா துலகமில்லை சகமலா தடிமையிற்
கானலா தாடலில்லை கருதுவார் தங்களுக்கு
வானலா தருளுமில்லை வார்குமுன் மங்கையோடும்
ஆனலா தூர்வதில்லை யையனை யாறனார்க்கே.

க

ஆலலா வீருக்கையில்லை யருந்தவ முனிவர்க்கன்று
நூலலா நொடிவதில்லை நுண்பொரு ளாய்ந்துகொண்டு
மாலுநான் முகனுங்கடி மலரடி வணங்கவேலை
ஆலலா லமுதமில்லை யையனை யாறனார்க்கே.

உ

நரிபுரி சுடலைதன்னி னடமலா னவிறவிலில்லை
சுரிபுரி குழலியோடுந் துணையலா வீருக்கையில்லை
தெரிபுரி சிந்தையார்க்குத் தெளிவலா லருளுமில்லை
அரிபுரி மலர்கொடேத்து மையனை யாறனார்க்கே.

ங.

தொண்டலாற் றுணையுமில்லை தோலலா துடையுமில்லை
கண்டலா தருளுமில்லை கலந்தபின் பிரிவதில்லை
பண்டைநான் மறைகள்காணப் பரிசின னென்றென்றெண்ணி
அண்டலா னவர்களைத்து மையனை யாறனார்க்கே.

ச

எரியலா லுருவமில்லை யேறலா லேறலில்லை
கரியலாற் போர்வையிலில்லை காண்டகு சோதியார்க்குப்
பிரிவினா வமரர்கூடிப் பெருந்தகைப் பிரானென்றேத்தும்
அரியலாற் றேவியில்லை யையனை யாறனார்க்கே.

ரு

என்பலாற் கலனுமில்லை யெருதலா லூர்வதில்லை
புன்புலா னாகாட்டிற் பொடியலாற் சாந்துமில்லை
துன்பிலாத் தொண்டர்கூடித் தொழுதழு தாடிப்பாடும்
அன்பலாற் பொருளுமில்லை யையனை யாறனார்க்கே.

சு

களிலா லுடையுமில்லை கிளர்பொறி யரவம்பைம்பூண்
தோளலாற் றுணையுமில்லை தொத்தலர் கின்றவேனில்
வேளலாற் காயப்பட்ட வீரரு மில்லைமீளா
ஆளலாற் கைம்மாறில்லை யையனை யாறனார்க்கே.

ஏ

சகமலா தடிமையிலலை தானலாற் றுணையுமில்லை
நகமெலாந் தேயக்கையா னுண்மலர் தொழுது தூவி
முகமெலாங் கண்ணீர்மல்க முன்பணிந் தேத் துந்தொண்டர்
அகமலாற் கோயிலில்லை யையனை யாறனார்க்கே. அ

உமையலா துருவமில்லை யுலகலா துடையதில்லை
நமையெலா முடையராவர் நன்மையே தீமையிலலை
கமையெலா முடையராசிக் கழலடி பரவுந்தொண்டர்க்
கமைவிலா வருள்கொடுப்பா ரையனை யாறனார்க்கே. சு

மலையலா லிருக்கையிலலை மதித்திடா வரக்கன்றன்னைத்
தலையலா நெரித்ததில்லை தடவரைக் கீழடர்த்து
நிலையிலார் புரங்கள்வேவ நெருப்பலால் விரித்ததில்லை
அலையினூர் பொன்னிமன்னு மையனை யாறனார்க்கே. ட

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குறுவித்த வாசுற்ற நோய்வினை காட்டிக் குறுவித்தநோய்
உறுவித்த வாசுற்ற நோய்வினை தீர்ப்பா னுகந்தருளி
அறிவித்த வாறடி யேனையை யாற னடிமைக்களே
செறிவித்த வாதொண்ட னேனைத்தன் பொன்னடிக் கீழெனையே.

கூர்வித்த வாசுற்ற நோய்வினை காட்டியுங் கூர்வித்தநோய்
ஊர்வித்த வாசுற்ற நோய்வினை தீர்ப்பா னுகந்தருளி
ஆர்வித்த வாறடி யேனையை யாற னடிமைக்களே
சேர்வித்த வாதொண்ட னேனைத்தன் பொன்னடிக் கீழெனையே.

தாக்கின வாசல மேவினை காட்டியுந் தண்டித்தநோய்
நீக்கின வானெடு நீரினின் நேற நினைந்தருளி
ஆக்கின வாறடி யேனையை யாற னடிமைக்களே
நோக்கின வாதொண்ட னேனைத்தன் பொன்னடிக் கீழெனையே.

தருக்கின நான்றக வின்றியு மோடச் சலமதனால்
நெருக்கின வானெடு நீரினின் நேற நினைந்தருளி
உருக்கின வாறடி யேனையை யாற னடிமைக்களே
பெருக்கின வாதொண்ட னேனைத்தன் பொன்னடிக் கீழெனையே.

இழிவித்த வாறிட்ட நோய்வினை காட்டி யிடர்ப்படுத்துக்
கழிவித்த வாகட்ட நோய்வினை தீர்ப்பான் கலந்தருளி
அழிவித்த வாறடி யேனையை யாற னடிமைக்களே
தொழுவித்த வாதொண்ட னேனைத்தன் பொன்னடிக்கீழெனையே.

இடைவித்த வாறிட்ட நோய்வினை காட்டி யிடர்ப்படுத்து
உடைவித்த வாறுற்ற நோய்வினை தீர்ப்பா னுகந்தருளி
அடைவித்த வாறடி யேனையை யாற னடிமைக்களே
தொடர்வித்த வாதொண்ட னேனைத்தன் பொன்னடிக்கீழெனையே.

படக்கின வாபட நின்றுபன் னாளும் படக்கினநோய்
அடக்கின வாறது வன்றியுந் திவினை பாவமெல்லாம்
அடக்கின வாறடி யேனையை யாற னடிமைக்களே
தொடக்கின வாதொண்ட னேனைத்தன் பொன்னடிக்கீழெனையே.

மறப்பித்த வாவல்லை நோய்வினை காட்டி மறப்பித்தநோய்
துறப்பித்த வாதுக்க நோய்வினை தீர்ப்பா னுகந்தருளி
இறப்பித்த வாறடி யேனையை யாற னடிமைக்களே
சிறப்பித்த வாதொண்ட னேனைத்தன் பொன்னடிக்கீழெனையே.

துயக்கின வாதுக்க நோய்வினை காட்டித் துயக்கினநோய்
இயக்கின வாறிட்ட நோய்வினை தீர்ப்பா னிசைந்தருளி
அயக்கின வாறடி யேனையை யாற னடிமைக்களே
மயக்கின வாதொண்ட னேனைத்தன் பொன்னடிக்கீழெனையே.

கறுத்துமிட் டார்கண்டங் கங்கை சடைமேற் கரந்தருளி
இறுத்துமிட் டாரிலங் கைக்கிறை தன்னை யிருபதுதோள்
அறுத்துமிட் டாறடி யேனையை யாற னடிமைக்களே
பொறுத்துமிட் டார்தொண்ட னேனைத்தன் பொன்னடிக்கீழெ
[னையே. 10]

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிந்திப் பரியன சிந்திப் பவர்க்குச் சிறந்துசெந்தேன்
முந்திப் பொழிவன முத்தி கொடுப்பன மொய்த்திருண்டு
பந்தித்து நின்ற பழவினை தீர்ப்பன பாம்புகற்றி
அந்திப் பிறையணிந் தாடுமை யாற னடித்தலமே.

இழித்தன வேழேழ் பிறப்பு மறுத்தன வென்மனத்தே
பொழித்தன பேரெழிற் கூற்றையுதைத்தன போற்றவர்க்காய்க்
கிழித்தன தக்கன் களரொளி வேள்வியைக் கீழமுன்சென்
றழித்தன வாறங்க மானவை யாற னடித்தலமே. ௨

மணிநிற மொப்பன பெர்ன்னிற மன்னின மின்னியல்வாய்
கணிநிற மன்ன கயிலைப் பொருப்பன காதல்செய்யத்
துணிவன சிலத்த ராகித் தொடர்ந்துவி டாததொண்டர்க்
கணியன சேயன தேவர்க்கை யாற னடித்தலமே. ௩

இருடரு துன்பப் படல மறைப்பமெய்ஞ் ஞானமென்னும்
பொருடரு கண்ணிழந் துன்பொரு னுடிப் புகலிழந்த
குருடருந் தம்மைப் பரவக் கொடுநர கக்குழிநின்
றருடரு கைகொடுத்தேற்றுமை யாற னடித்தலமே. ௪

எழுவா யிறுவா யிலாதன வெங்கட் பிணிதவிர்த்து
வழுவா மருத்துவ மாவன மாநர கக்குழிவாய்
விழுவா ரவர்தம்மை விழப்பன மீட்பன மிக்கவன்போ
டழுவார்க் கழுதங்கள் காண்கவை யாற னடித்தலமே. ௫

துன்பக் கடலிடைத் தோணித் தொழில்பூண்ட தொண்டர்தம்மை
இன்பக் கரைமுகந் தேற்றுந் திறத்தன மாற்றயலே
பொன்பட் டொழுகப் பொருந்தொளி செய்யும் பொன்பொருந்தா
அன்பர்க் கணியன காண்கவை யாற னடித்தலமே. ௬

களித்துக் கலந்ததொர் காதற் கசிவொடு காவிரிவாய்க்
குளித்துத் தொழுதுமுன் நின்றவிப் பத்தரைக் கோதில்செந்தேன்
தெளித்துச் சுவையழு தூட்டி யமரர்கள் சூழிருப்ப
அளித்துப் பெருஞ்செல்வ மாக்குமை யாற னடித்தலமே. ௭

திருத்திக் கருத்தினைச் செவ்வே நிறுத்திச் செறுத்துடலை
வருத்திக் கடிமலர் வாளெடுத்தோச்சி மருங்குசென்று
விருத்திக் குழக்கவல் லோர்கட்கு விண்பட் டிகையிடுமால்
அருத்தித் தருந்தவ ரேத்துமை யாற னடித்தலமே. ௮

பாடும் பறண்டையு மாந்தையு மார்ப்பப் பரந்துபல்பேய்
கூடி முழுவக் குவிகவிழ் கொட்டக் குறுநரிகள்
நீடுங் குழல்செய்ய வைய நெளிய நிணப்பிணக்காட்
டாடுந் திருவடி காண்கவை யாற னடித்தலமே. ௯

நின்போ லமரர்க ணீண்முடி சாய்த்து நிமிர்த்துகுத்த
பைம்போ துழக்கிப் பவளந் தழைப்பன பாங்கறியா
என்போ லிகள்பறித் திட்ட விலையு முகையுமெல்லாம்
அம்போ தெனக்கொள்ளு மையனை யாற னடித்தலமே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மலையார் மடந்தை மனத்தன வாறோர் மகுடமன்னி
நிலையா யிருப்பன நின்றோர் மதிப்பன நீணிலத்துப்
புலையாடு புன்மை தவிர்ப்பன பொன்னுல கம்மளிக்கும்
அலையார் புனற்பொன்னி சூழ்ந்தவை யாற னடித்தலமே.

க

பொலம்புண் டரீகப் புதுமலர் போல்வன போற்றியென்பார்
புலம்பும் பொழுதும் புணர்துணை யாவன பொன்னனையாள்
சிலம்புஞ் செறிபா டகமுஞ் செழுங்கண் கிணித்திரளும்
அலம்புந் திருவடி காண்கவை யாற னடித்தலமே.

உ

உற்று ரிலாதார்க் குறுதுணை யாவன வோதிநன் னூல்
கற்றார் பரவப் பெருமை யுடையன காதல்செய்ய
கிற்பார் தமக்குக் கிளரொளி வானகந் தான்கொடுக்கும்
அற்றார்க் கரும்பொருள் காண்கவை யாற னடித்தலமே.

ங

வானைக் கடந்தண்டத் தப்பான் மதிப்பன மந்திரிப்பார்
ஊனைக் கழித்துய்யக் கொண்டருள் செய்வன வுத்தமர்க்கு
ஞானச் சடராய் நடுவே யுதிப்பன நங்கையஞ்ச
ஆனை யுரித்தன காண்கவை யாற னடித்தலமே.

ச

மாதிர மானில மாவன வானவர் மாமுகட்டின்
மீதன மென்கழல் வெங்கச்ச விக்கின வெந்நமனார்
துதரை யோடத் துரப்பன துன்பறத் தொண்டுபட்டார்க்
காதர மாவன காண்கவை யாற னடித்தலமே.

ஞ

பேணித் தொழுமவர் பொன்னுல காளப் பிறங்கருளால்
ஏணிப் படிநெறி யிட்டிக் கொடுத்திமை யோர்முடிமேல்
மாணிக்க மொத்து மரகதம் போன்று வயிரமன்னி
ஆணிக் கனகமு மொக்குமை யாற னடித்தலமே.

கா

ஓதிய ஞானமு ஞானப் பொருளு மொலிசிறந்த
வேதியர் வேதமும் வேள்வியு மாவன விண்ணுமண் னும்
சோதியுஞ் செஞ்சுடர் ஞாயிறு மொப்பன தாமதியோ
டாதியு மந்தமு மானவை யாற னடித்தலமே.

எ

சுணங்கு முகத்துத் துணைமுலைப் பாவை சுரும்பொடுவண்
டணங்குங் குழலி யணியார் லளைக்கரங் கூப்பிநின்று
வணங்கும் பொழுதும் வருடும் பொழுதுமவண் காந்தளொண்போ
தணங்கு மரவிந்த மொக்குமை யாற னடித்தலமே.

அ

சுழலார் துயர்வெயிற் சுட்டிடும் போதடித் தொண்டர் துன் னும்
நிழலா வனவென்று நீங்காப் பிறவி நிலைகெடுத்துக்
கழலா வினைகள் கழற்று வ கால வனங்கடந்த
அழலா ரொளியன காண்கவை யாற னடித்தலமே.

கூ

வலியான் றலைபத்தும் வாய்விட் டலற வரையடர்த்து
மெலியா வலியுடைக் கூற்றை யுதைத்துவிண் ணோர்கண்முன்னே
பலிசேர் படுகடைப் பார்த்துப்பன் னாளும் பலரிசுழ
அலியா நிலைநிற்கு மையனை யாற னடித்தலமே.

ய

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அந்திவட் டத்திங்கட் கண்ணிய னையா றமர்ந்துவந்தென்
புந்திவட் டத்திடைப் புக்குநின் றுணையும் பொய்யென்பனே
சிந்திவட் டச்சடைக் கற்றை யலம்பச் சிறிதலர்ந்த
நந்திவட் டத்தொடு கொன்றை வளாவிய நம்பனையே.

க

பாடகக் கால்கழற் கால்பரி திக்கதி ருக்கவந்தி
நாடகக் கானங்கை முன்செங்க ணைனத்தின் பின்னடந்த
காடகக் கால்கணங் கைதொழுங் காலெங்க ணாய்நின்றகால்
ஆடகக் காலரி மானோற் ற வலவனை யாற்றனவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

திருக்குறுந்தோகை.

திருச்சிறம்பலம்.

சிந்தை வாய்தலு ளான்வந்து சீரியன்
பொந்து வார்புலால் வெண்டலைக் கையினன்
முந்தி வாயதோர் முவிலை வேல்பிடித்
தந்தி வாயதோர் பாம்பரை யாற்றே.

க

பாக மாலை மகிழ்ந்தனர் பான்மதி
போக வாணையி னீரூரி போர்த்தவர்
கோக மாலை குலாயதோர் கொன்றையும்
ஆக வானெயஞ் சாடுமை யாற்றே.

உ

நெஞ்ச மென்பதோர் நீள்கயந் தன்னுளே
வஞ்ச மென்பதோர் வான்சுழிப் பட்டுநான்
துஞ்சம் போழ்துநின் னுமத் திருவெழுத்
தஞ்சந் தோன்ற வருளுமை யாற்றே.

ந

நினைக்கு நெஞ்சினுள் ளார்நெடு மாமதில்
அனைத்து மொள்ளழல் வாயெரி யூட்டினார்
பனைக்கை வேழத் தூரியுடல் போர்த்தவர்
அனைத்து வாய்தலுள் ளாருமை யாற்றே.

ச

பரியர் நுண்ணியர் பார்த்தற் கரியவர்
அரிய பாடல ராடல ரன்றியும்
கரிய கண்டத்தர் காட்சி பிறர்க்கெலாம்
அரியர் தொண்டர்க் கெளியரை யாற்றே.

ரு

புலரும் போது மிலர்பட்ட பொற்சுடர்
மலரும் போதுக ளாற்பணி யச்சிலர்
இலரும் போதுமி லாதது மன்றியும்
அலரும் போது மணியுமை யாற்றே.

ள்

பங்க மாலைக் குழலியொர் பானிறக்
கங்கை மாலையர் காதன்மை செய்தவர்
மங்கை மாலை மதியமுங் கண்ணியும்
அங்க மாலையுஞ் சூடுமை யாற்றே.

ள

முன்னை யாறு முயன்றெழு வீரெலாம்
பின்னை யாறு பிரியெனும் பேதைகள்
மன்னை யாறு மருவிய மாதவன்
தன்னை யாறு தொழத்தவ் மாகுமே.

அ

ஆனை யாறென வாடுகின் றுன்முடி
வானை யாறு வளாயது காண்மினே
நானை யாறுபுக் கேற்கவ னின்னருள்
தேனை யாறு திறந்தாலே யொக்குமே.

கூ

அரக்கின் மேனி யனந்தளிர் மேனிய
அரக்கின் சேவடி யாளஞ்ச வஞ்சலென்
றாக்க னீரைந்து வாயு மலறவே
அரக்கி னுனடி யாலுமை யாறனே.

ஐ

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிந்தை வண்ணத்த ராய்த்திறம் பாவணம்
முந்தி வண்ணத்த ராய்முழு நீறணி
சந்தி வண்ணத்த ராய்த்தழல் போல்வதோர்
அந்தி வண்ணமு மாவரை யாறறே.

க

மூல வண்ணத்த ராய்முத லாகிய
கோல வண்ணத்த ராகிக் கொழுஞ்சுடர்
நீல வண்ணத்த ராகி நெடும்பளிங்
கால வண்ணத்த ராவரை யாறறே.

உ

சிந்தை வண்ணமுந் தீயதோர் வண்ணமும்
அந்திப் போதழ் காகிய வண்ணமும்
பந்திக் காலனைப் பாய்ந்ததோர் வண்ணமும்
அந்தி வண்ணமு மாவரை யாறறே.

ங

இருளின் வண்ணமு மேழிசை வண்ணமும்
சுருளின் வண்ணமுஞ் சோதியின் வண்ணமும்
மருளு நான்முகன் மாலொடு வண்ணமும்
அருளும் வண்ணமு மாவரை யாறறே.

ச

இழுக்கின் வண்ணங்க ளாகிய வெவ்வழல்
குழைக்கும் வண்ணங்க ளாகியுங் கூடியும்
மழைக்கண் மாமுகி லாகிய வண்ணமும்
அழைக்கும் வண்ணமு மாவரை யாறறே.

ரு

இண்டை வண்ணமு மேழிசை வண்ணமும்
தொண்டர் வண்ணமுஞ் சோதியின் வண்ணமும்
கண்ட வண்ணங்க ளாய்க்கனன் மாமணி
அண்ட வண்ணமு மாவரை யாற்றே.

ஸ்

வீரும்பும் வண்ணமும் வேதத்தின் வண்ணமும்
கரும்பி னின்மொழிக் காரிகை வண்ணமும்
வீரும்பு வார்வினை தீர்த்திடும் வண்ணமும்
அரும்பின் வண்ணமு மாவரை யாற்றே.

ள

ஊழி வண்ணமு மொண்சுடர் வண்ணமும்
வேழ வீருரி போர்த்ததொர் வண்ணமும்
வாழித் தீயுரு வாகிய வண்ணமும்
ஆழி வண்ணமு மாவரை யாற்றே.

அ

செய்த வன்றிரு நீறணி வண்ணமும்
எய்த நோக்கரி தாகிய வண்ணமும்
கைது காட்சி யரியதோர் வண்ணமும்
ஐது வண்ணமு மாவரை யாற்றே.

சு

எடுத்த வாளாக் கன்றிறல் வண்ணமும்
இடர்க்கள் போற்பெரி தாகிய வண்ணமும்
கடுத்த கைநரம் பாலிசை வண்ணமும்
அடுத்த வண்ணமு மாவரை யாற்றே.

ய

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆரார் திரிபுரங்க ணீறு நோக்கு
மனலாடி யாரமுதே யென்றே னானே
கூரார் மழுவாட் படையொன் றேந்தி
குறட்பூதப் பல்படையா யென்றே னானே
பேரா யிரமுடையா யென்றே னானே
பிறைகுடும் பிஞ்ஞகனை யென்றே னானே
ஆரா வழிதேயென் னையா றன்னே
யென்றென்றே நா டி ரற்றி நைகன் றேனை.

க

தீவாயின் முப்புரங்க ணீற நோக்குந்
 தீர்த்தா புரானனை யென்றே னானே
 மூவா மதிசூடி யென்றே னானே
 முதல்வாமுக் கண்ணனை யென்றே னானே
 ஏவார் சிலையானே யென்றே னானே
 யிடும்பைக் கடனின் று மேற வாங்கி
 ஆவாவென் றருள்புரியு மையா றன்னே
 யென்றென்றே நானரற்றி கைகின் றேனே.

உ

அஞ்சண்ண வண்ணனை யென்றே னானே
 யடியார்கட் காரமுதே யென்றே னானே
 நஞ்சணி கண்டனை யென்றே னானே
 நாவலர்க ணுன்மறையே யென்றே னானே
 நெஞ்சணர வுப்புக் கிருந்த போது
 நிறையு மமுதமே யென்றே னானே
 அஞ்சாதே யாள்வானே யையா றன்னே
 யென்றென்றே நானரற்றி கைகின் றேனே.

ங.

தொல்லைத் தொடுகடலே யென்றே னானே
 துலங்கு மிளம்பிறையா யென்றே னானே
 எல்லை நிறைந்தானே யென்றே னானே
 யேழ்நரம்பி னின்னிசையா யென்றே னானே
 அல்லற் கடல்புக் கழுந்து வேளை
 வாங்கி யருள்செய்தா யென்றே னானே
 எல்லையா மையாறு வென்றே னானே
 யென்றென்றே நானரற்றி கைகின் றேனே.

ச

இண்டைச் சடைமுடியா யென்றே னானே
 யிருசுடர் வானத்தா யென்றே னானே
 தொண்டர் தொழப்படுவா யென்றே னானே
 துருத்திரெய்த் தானத்தா யென்றே னானே
 கண்டங் கறுத்தானே யென்றே னானே
 கனலாகுங் கண்ணனை யென்றே னானே
 அண்டத்துக் கப்பாலா மையா றன்னே
 யென்றென்றே நானரற்றி கைகின் றேனே.

ரு

பற்றார் புரமெரித்தா யென்றே னானே
 பசுபதீ பண்டரங்கா வென்றே னானே
 சுற்றார்க ணுவினா யென்றே னானே
 கடுவிடையொன் றூர்தியா யென்றே னானே

பற்றாநார் நெஞ்சுளா யென்றே னானே
 பார்த்தம் கருள்செய்தா யென்றே னானே
 ஆற்றார்க் கருள்செய்யு மையா றன்னே
 யென்றென்றே நானரற்றி நைகின் றேனே.

க்

விண்ணோர் தலைவனே யென்றே னானே
 விளங்கு மிளம்பிறையா யென்றே னானே
 எண்ண ரெயிலெரித்தா யென்றே னானே
 யேகம்ப மேயானே யென்றே னானே
 பண்ணார் மறைபாடி யென்றே னானே
 பசுபதி பானீற்று யென்றே னானே
 ஆண்ண வையாறனே யென்றே னானே
 யென்றென்றே நானரற்றி நைகின் றேனே.

எ

அவனென்று நானுன்னை யஞ்சா தேனை
 யல்ல லறுப்பானே யென்றே னானே
 சிவனென்று நானுன்னை யெல்லாஞ் சொல்லச்
 செல்வந் தருவானே யென்றே னானே
 பவனாகி யென்னுள்ளத் துள்ளே நின்று
 பண்டை வினையறுப்பா யென்றே னானே
 அவனென்றே யாகியே யையா றன்னே
 யென்றென்றே நானரற்றி நைகின் றேனே.

அ

கச்சியே கம்பனே யென்றே னானே
 கயிலாயா காரோண வென்றே னானே
 நிச்சன் மணாளனே யென்றே னானே
 நினைப்பார் மனத்துளா யென்றே னானே
 உச்சம்போ தேதேறீ யென்றே னானே
 யுள்குவா ருள்ளத்தா யென்றே னானே
 அச்சம் பிணிதிர்க்கு மையா றன்னே
 யென்றென்றே நானரற்றி நைகின் றேனே.

க்

வில்லாடி வேடனே யென்றே னானே
 வெண்ணீறு மெய்க்கணிந்தா யென்றே னானே
 சொல்லாய சூழலா யென்றே னானே
 சுலாவாய தொன்னெறியே யென்றே னானே
 எல்லாமா யென்னுயிரே யென்றே னானே
 யிலங்கையர்கோன் றேறெனிறுத்தா யென்றே னானே
 ஆல்லா வினைதிர்க்கு மையா றன்னே
 யென்றென்றே நானரற்றி நைகின் றேனே.

ய

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒசை யொலியெலா மானாய் நீயே
யுலகுக் கொருவனாய் நின்றாய் நீயே
வாச மலரெலா மானாய் நீயே
மலையான் மருகனாய் நின்றாய் நீயே
பேசப் பெரிது மினியாய் நீயே
பிரானு யடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே
தேச விளக்கெலா மானாய் நீயே
திருவையா நகலாத செம்பொற் சோதி.

க

நோக்கரிய திருமேனி யுடையாய் நீயே
நோவாமே நோக்கருள வல்லாய் நீயே
காப்பரிய வைம்புலனுங் காத்தாய் நீயே
காமனையுங் கண்ணழலாற் காய்ந்தாய் நீயே
ஆர்ப்பரிய மாநாக மார்த்தாய் நீயே
யடியானென் றடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே
தீர்ப்பரிய வல்வினைநோய் தீர்ப்பாய் நீயே
திருவையா நகலாத செம்பொற் சோதி.

உ

கனத்தகத்துக் கடுஞ்சுடராய் நின்றாய் நீயே
கடல்வரைவா னாகாய் மானாய் நீயே
தனத்தகத்துத் தலைகலனாக் கொண்டாய் நீயே
சார்ந்தாரைத் தகைந்தாள வல்லாய் நீயே
மனத்திருந்த கருத்தறிந்து முடிப்பாய் நீயே
மலர்ச்சே வடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே
சினத்திருந்த திருநீல கண்ட நீயே
திருவையா நகலாத செம்பொற் சோதி.

ங

வானுற்ற மாமலை ளானாய் நீயே
வடகயிலை மன்னி யிருந்தாய் நீயே
ஊனுற்ற வொளிமழுவாட் படையாய் நீயே
யொளிமதியோ டரவுபுனல் வைத்தாய் நீயே
ஆனுற்ற வைந்து மமர்த்தாய் நீயே
யடியானென் றடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே
தேனுற்ற சொன்மடவாள் பங்க நீயே
திருவையா நகலாத செம்பொற் சோதி.

சு

பெண்ணான் பிறப்பிலியாய் நின்றாய் நீயே
 பெரியார்கட் கெல்லாம் பெரியாய் நீயே
 உண்ண வருநஞ்ச முண்டாய் நீயே
 பூழி முதல்வனாய் நின்றாய் நீயே
 கண்ண யுலகெலாங் காத்தாய் நீயே
 கழற்சே வடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே
 திண்ணர் மழுவாட் படையாய் நீயே
 திருவையா நகலாத செம்பொற் சோதி. (ரு

உற்றிருந்த வுணர்வெலா மானாய் நீயே
 யுற்றவர்க்கோர் சுற்றமாய் நின்றாய் நீயே
 சுற்றிருந்த கலைஞான மானாய் நீயே
 சுற்றவர்க்கோர் சுற்பகமாய் நின்றாய் நீயே
 பெற்றிருந்த தாயவளி னல்லாய் நீயே
 பிரான யடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே
 செற்றிருந்த திருநீல கண்ட னீயே
 திருவையா நகலாத செம்பொற் சோதி. சு

எல்லா வுலகமு மானாய் நீயே
 யேகம்ப மேவி யிருந்தாய் நீயே
 நல்லாரை நன்மை யறிவாய் நீயே
 ஞானச் சுடர்விளக்காய் நின்றாய் நீயே
 பொல்லா வினைக ளறுப்பாய் நீயே
 புகழ்ச்சே வடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே
 செல்வாய செல்வந் தருவாய் நீயே
 திருவையா நகலாத செம்பொற் சோதி. எ

ஆவினி லைந்து மமர்ந்தாய் நீயே
 யளவில் பெருமை யுடையாய் நீயே
 பூவினி னாற்றமாய் நின்றாய் நீயே
 போர்க்கோலங் கொண்டெயி லெய்தாய் நீயே
 நாவி னடுவுரையாய் நின்றாய் நீயே
 நண்ணி யடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே
 தேவ ரறியாத தேவ னீயே
 திருவையா நகலாத செம்பொற் சோதி. அ

எண்டிசைக்கு மொண்டராய் நின்றாய் நீயே
 யேகம்ப மேய விழைவ னீயே
 வுண்டிசைக்கு நறுங்கொன்றைத் தாராய் நீயே
 வாரா வுலகருள வல்லாய் நீயே

தொண்டிசைத்துன் னடிபரவ நின்றாய் நீயே
 தூமலர்ச்சே வடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே
 திண்கிலைக்கோர் சரங்கூட்ட வல்லாய் நீயே
 திருவையா நகலாத செம்பொற் சோதி.

கூ

விண்டார் புரமுன்று மெய்தாய் நீயே
 விண்ணவர்க்கு மேலாகி நின்றாய் நீயே
 கண்டாரைக் கொல்லுந் சுண்டாய் நீயே
 காலங்க னுழியாய் நின்றாய் நீயே
 தொண்டா யடியேனை யாண்டாய் நீயே
 தூமலர்ச்சே வடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே
 திண்டோள்விட் டெரியாட லுகந்தாய் நீயே
 திருவையா நகலாத செம்பொற் சோதி.

டு

ஆரு மடியா விடத்தாய் நீயே
 யாகாயந் தேரூர வல்லாய் நீயே
 பேரும் பெரிய விலங்கை வேந்தன்
 பெரிய முடிபத் திறுத்தாய் நீயே
 ஊரும் புரமுன்று மட்டாய் நீயே
 யொண்டா மரையானு மாலுங் கூடித்
 தேரு மடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே
 திருவையா நகலாத செம்பொற் சோதி.

கக

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்.

பண் - காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பரவம்பரிசொன் றறியேனான் பண்டேயும்மைப் பயிலாதேன்
 இரவும்பகலு நினைந்தாலு மெய்தநினை ய மாட்டேனான்
 கரவிலருவி கமுகுண்ணத் தெங்கங்குலைக்கீழ்க் கருப்பாலை
 அரவந்திரைக்கா விரிக்கோட்டத் தையாறுடைய வடிகளோ.

க

எங்கேபோவே னுயிடினு மங்கேவந்தென் மனத்திராய்ச்
 சங்கையொன்று மின்றியே தலைநாஸ்கடைநா ளொக்கவே
 கங்கைசடைமேற் கரந்தானே கலைமான்மறியுங் கனன்மழுவும்
 தங்குந்திரைக்கா விரிக்கோட்டத் தையாறுடைய வடிகளோ.

உ

மருவிப்பிரிய மாட்டேனான் வழிநின்றெழுநீந்தே நெழிகிலேன்
பருவிவிச்சி மலைச்சாரற் பட்டைகொண்டு பகடாடிக்
குருவியோப்பிக் கிளிகடிவார் குழன்மேன் மலை கொண்டோட்டம்
தரவந்திரைக்கா விரிக்கோட்டத் தையாறுடைய வடிகளோ. ௩

பழகாநின்று பணிசெய்வார் பெற்றபயனென் றறிகிலேன்
இகழாதுமக்காட் பட்டோர்க்கு வேகபடமொன் றரைச்சார்த்தி
குழகாவழைக் குலைத்தெங்கு கொணர்ந்துகரைமே லெறியவே
அழகார்திரைக்கா விரிக்கோட்டத் தையாறுடைய வடிகளோ. ௪

பிழைத்தபிழையொன் றறியேனான் பிழையைத்தீரப் பணியாயே
மழைக்கணல்லார் குடைந்தாட மலையுநிலனுங் கொள்ளாமைக்
கழைக்கொள்பிரசங் கலந்தெங்குந் கழனிமண்டிக் கையேறி
அழைக்குந்திரைக்காவிரிக்கோட்டத் தையாறுடைய வடிகளோ. ௫

கார்க்கொள்கொன்றை சடைமேலொன் றுடையாய் விடையாய்கையினுன்
முர்க்கர்புரமுன் றெரிசெய்தாய் முன்னீபின்னீ முதல்வனீ
வார்க்கொளருவிபலவாரி மணியுமுத்தும் பொன்னுங்கொண்
டார்க்குந்திரைக்கா விரிக்கோட்டத் தையாறுடைய வடிகளோ. ௬

மலைக்கண்மடவா ளொருபாலாய்ப் பற்றியுலகம் பவிதேர்வாய்
சிலைக்கொள்கணையா லெயிலெய்த செங்கண்விடையாய் தீர்த்தனீ
மலைக்கொளருவி பலவாரி மணியுமுத்தும் பொன்னுங்கொண்
டலைக்குந்திரைக்கா விரிக்கோட்டத் தையாறுடைய வடிகளோ. ௭

போழுமதியும் புனக்கொன்றை புனல்சேர்சென்னிப் புண்ணியா
குழுமரவச் சுடர்ச்சோதி யுன்னைத்தொழுவார் துயர்போக
வாழுமவர்க ளங்கங்கே வைத்தசிந்தை யுய்த்தாட்ட
ஆழுந்திரைக்கா விரிக்கோட்டத் தையாறுடைய வடிகளோ. ௮

கதிர்க்கொள்பசியே யொத்தேநான் கண்டேனும்மைக் காணாதேன்
எதிர்த்துநீந்த மாட்டேனா னெம்மான்றம்மான் றம்மானே
விதிர்த்துமேக மழைபொழிய வெள்ளம்பரந்து நுரைசிதறி
அதிர்க்குந்திரைக்கா விரிக்கோட்டத் தையாறுடைய வடிகளோ. ௯

கூசியடியா ரிருந்தாலுங் குணமொன்றில்லீர் குறிப்பிலீர்
தேசவேந்தன் றிருமாலு மலர்மேலயனுங் காண்கிலாத்
தேசமெங்குந் தெளித்தாடத் தெண்ணீரருவிகொணர்ந்தெங்கும்
வாசந்திரைக்கா விரிக்கோட்டத் தையாறுடைய வடிகளோ. ௧௦

கூடியடியா ரிருந்தாலுங் குணமொன்றில்லீர் குறிப்பிலீர்
 ஊடியிருந்து முணர்கிலே னும்மைத்தொண்ட னாரனேன்
 தேடியெங்குங் காண்கிலேன் நிருவாருரே சிந்திப்பன்
 ஆடுந்திரைக்கா விரிக்கோட்டத் தையாறுடைய வடிகளோ, கக

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளிச்செய்த

திருவாசகம்—திருவம்மாளை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கையார் வளைசிலம்பக் காதார் குழையாட
 மையார் குழல்புரளத் தேன்பாய வண்டொலிப்பச்
 செய்யாளை வெண்ணீ றணிந்தாளைச் சேர்ந்தறியாக்
 கையாளை யெங்குஞ் செறிந்தாளை யன்பர்க்கு
 மெய்யாளை யல்லாதார்க் கல்லாத வேதியனை
 ஐயா றமர்ந்தாளைப் பாடுதுங்கா னம்மானாய்.

திருவெண்காட்டடிகள் திருவாக்கு.

நேரிசைவேண்பா.

மண்ணுந் தணலாற வானும் புகையாற
 எண்ணரிய தாயு மிளைப்பாறப்—பண்ணுமயன்
 கையாற வும்மடியேன் காலாற வங்கண்பார்
 ஐயா ! திருவையா று !

ஐயடிகள் காடவர்கோன் நாயனார் அருளியது.

திருவேண்பா.

குந்தி நடந்து குனிந்தொருகை கோலுன்றி
 நொந்திருமி யேங்கி நுரைத்தேறி—வந்துந்தி
 ஐயாறு வாயாறு பாயாமு நெஞ்சமே !
 ஐயாறு வாயா லைழ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அருணகிரிநாதர் அருளிச்செய்த திருப்புகழ்.

தன்ன தானன தானன தானன
தன்ன தானன தானன தானன
தன்ன தானன தானன தானன

தன தான.

சொரியு மாமுகி லோஇரு னோசுழல்
சுடர்கொள் வாளிணை யோபிணை யோவிழி
சுரர்த மாரமு தோசுயி லோமொழி

இதழ்கேர்வை

துவர தோஇல வோதெரி யாவிடை
துகளி லாவன மோபிடி யோநடை
துணைகொள் மாமலை யோமுகை தானென

உரையாடிப்

பரிவி னுலெனை யாளுக நானொரு
பழுதி லானென வாணுத லாரொடு
பகடி யேபடி யாவொழி யானிடர்

படுமாயப்

பரவை மீதழி யாவகை ஞானிகள்
பரவு நீள்புக மேயது வாமிகு
பரம வீடது சேர்வது மாவதும்

ஒருநாளே

கரிய மேனிய னுனிரை யாள்பவன்
அரிய ராவணை மேல்வளர் மாமுகில்
கனகன் மார்பது பீறிய வாளறி

கன மாயக்

கபடன் மாமுடி யாறுட னுலுமொர்
கணையி னுல்லில் மீதுற றாறிய
கருணை மாங்கவி கோபக்ரு பர்கரன்

மருகோனே

திரிபு ராதிகள் துளெழ வானவர்
திசுழ வேமுனி யாவருள் கூர்பவர்
தெரிவை பாதியர் சாதியி லாதவர்

தருசேயே

சிகர பூதரம் நீறுசெய் வேலவ
திமிர மோகர வீரதி வாகர
திருவை யாறுறை தேவக்ரு பாகர

பெருமாளே.

தன்ன தான தான தத்தன
தன்ன தான தான தத்தன
தன்ன தான தான தத்தன

தன தான.

மருவு லாவிடு மோதிரு லைப்பவர்
சமர வேலெனு நீடுவி ழிச்சியர்
மனதி லேகப ரூப ரத்தையர்

அதிகேள்வர்

மதன னேடுறழ் பூசவி டைச்சிய
ரிளைஞ ராருயிர் வாழுமு கைச்சியர்
மதூர மாமொழி பேசுரு னத்தியர்

தெரும்தே

சருவி யாரையும் வாவென ழைப்பவர்
பொருளி லேவெகு ஆசைப ரப்பிகள்
சகல தோதக மாயைப டிப்பரை

அணுகாதே

சலச மேவிய பாதநி னைத்துழு
னருணை நாடதி லோதுதி ருப்புசுழ்
தணிய வோகையி லோதவெ னக்கருள்

புரிவாயே

அரிய கானக மேவுரு றித்தித
னிதணி லேசில நாளும னத்துட
னடவி தோறுமெ வாழியல் பத்தினி

மணவாளா

அசுரர் வீடுகள் நூறுபொ டிப்பட
உழவர் சாகர மோடியொ ழித்திட
அமரர் நாடுபொன் மாரியி குத்திட

நினைவோனே

திருவின் மாமர மார்பழ னப்பதி
அயிலு சோறவை யாளுது றைப்பதி
கிசையி னுன்மறை தேடிய முற்குடி

விதியாதிச்

சிரமு மாநிலம் வீழ்தரு மெய்ப்பதி
பதம நாயகன் வாழ்பதி மெய்ப்பதி
திருவை யாறுட னேழுதி ருப்பதி

பெருமானே.

ய்தார்த்தவசனீ பிரஸ், சும்பகோணம்.

